

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2547/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Törvényszék 101.K.700-326/2025/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Szegedi Törvényszék 101.K.700-326/2025/31. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* pontjának megfelelően kérte a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését is.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze:
- [3] 2.1. Az indítványozó – aki az érintett bírósági eljárás felperese – tulajdonában álló termőföld terület vonatkozásában a bírósági végrehajtó az illetékes kormányhivatalnál (a továbbiakban: Kormányhivatal) – aki az alapper alperese – árverezés útján történő értékesítésre tett javaslatot. A Kormányhivatal ennek alapján kitűzte az árverés időpontját. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint az árverési eljárás két, egymástól elkülönülő elemből áll, elsőként kerül sor magára az árverési eljárásra, majd ezt követően az árverés útján való tulajdonszerzés jóváhagyására irányuló hatósági eljárásra, mindkettő tekintetében külön eljárást befejező döntés születik.
- [4] Az árverésre 2024. október 2-án került sor, a Kormányhivatal az erről szóló jegyzőkönyvben szereplő egyik határozatában megállapította, hogy a legmagasabb vételi ajánlatot az alapper I. rendű alperesi érdekeltje tette, illetve a másik határozatában azt, hogy az árverésen árverési vevő az I. rendű alperesi érdekelt.

- [5] Az indítványozó a Kormányhivatal árverési jegyzőkönyvben foglalt határozataival szemben keresetet terjesztett elő a bíróságnál, melyet az jogerős ítéletében elutasított, illetve a Kúria a bíróság jogerős ítéletével kapcsolatban az indítványozó által kezdeményezett felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.
- [6] A Kormányhivatal ezt követően 2025. január 8-án kelt határozatával az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonszerzését jóváhagyta. Az indítványozó a Kormányhivatal ezen tulajdonszerzést jóváhagyó határozatával kapcsolatban is keresetet terjesztett elő a Szegedi Törvényszéknél, melyben kérte a határozat megsemmisítését és a Kormányhivatal új eljárásra kötelezését. Keresete szerint az árverési jegyzőkönyvben nem kerültek megfelelően rögzítésre a résztvevők személyes adatai, illetve a jegyzőkönyv hibás abban a tekintetben is, hogy abban egyetlen vételi ajánlat szerepel, holott az árverési naplóban 14 érvényes ajánlat került dokumentálásra. Mindezek mellett hivatkozik arra is, hogy a jóváhagyó határozat tévesen tartalmazza a jegyzőkönyv véglegessé válásának dátumát, mert azt nem 2024. október 7-re, hanem az indítványozónak az azzal kapcsolatban 2024. október 17-én benyújtott kifogásához képest egy későbbi időpontra kellett volna meghatározni. Mindezek mellett keresetében rögzítette azt is, hogy a Kormányhivatal az eljárása során nem kereste meg a helyi földbizottságot, holott a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 37. § (1) bekezdése alapján ez kötelezettsége lett volna.
- [7] A Szegedi Törvényszék az indítványozó keresetét a 101.K.700-326/2025/31. számú ítéletével elutasította. A Törvényszék az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a bíróságnak abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy a Kormányhivatal a jogszabályoknak megfelelő módon hagyta-e jóvá az I. rendű alperesi érdekelt tulajdonszerzését. A kereset megítélésénél a bíróság alapvetően abból indult ki, hogy a Kormányhivatal árverési jegyzőkönyvben foglalt határozataival szemben az indítványozó korábban keresetet nyújtott be, melyet a bíróság elutasított, illetve azzal kapcsolatban a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 96. §-a szerint a közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak, vagy ezt egyébként vitássá tehessek. A Törvényszék megállapította, hogy az indítványozó által a keresetlevélben és további beadványaiban előadott hivatkozásai mind olyanok, amelyeket az árverési jegyzőkönyvben foglalt határozatok ellen előterjesztett keresetben lett volna lehetősége vitatni. A Törvényszék összességében megállapította, hogy az előtte folyó eljárásnak az árverés jogszerűsége nem volt tárgya, illetve mivel az indítványozó árverési jegyzőkönyvben foglalt határozatokkal szemben előterjesztett keresetét a bíróság jogerős ítéletével korábban elutasította, az azokban foglaltak vitatására a *res iudicata* szabályai miatt az indítványozónak már egyébként sem volt lehetősége. A

Törvényszék egyebekben megállapította, hogy a Kormányhivatal eljárása mindenben megfelelt a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, az eljárás során ennek megfelelően a helyi földbizottság megkeresésére sem volt szükség.

- [8] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az Alaptörvény XIII. cikke, a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állítva terjesztett elő alkotmányjogi panaszt a Törvényszék jogerős ítéletével szemben.
- [9] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben egyrészt azt sérelmezi, hogy a Kormányhivatal hatósági jogkörében úgy hagyta jóvá az árverési jegyzőkönyvben foglalt tulajdonszerzést, hogy nem vizsgálta az indítványozó által felsorolt hiányosságokat és jogszabálysértéseket. Mindemellett a bíróság olyan jogértelmezést alkalmazott, amely alapján a keresetében foglaltakat annak *res iudicata* kezelése okán érdemben nem vizsgálta. Ezen túl az indítványozó álláspontja szerint ha a közigazgatási perben a bíróság nem vizsgálja a tulajdonszerzést jóváhagyó határozat alapját képező hatósági eljárás jogszerűségét, akkor az a jogorvoslati jog korlátozott érvényesülését is jelenti. Az indítványozó e körben kifejtett álláspontja szerint a Törvényszék nem megfelelően értelmezte és alkalmazta a Földforgalmi törvény és a mező- és erdőgazdasági hasznosítású földek végrehajtási, felszámolási vagy önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében árverés útján történő értékesítésének szabályairól szóló 191/2014. (VII. 31.) Korm. rendelet rendelkezéseit.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek, így különösen az Abtv. 27. § (1) bekezdésében, a 29. §-ában és az 52. § (1b) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek eleget tesz-e.
- [11] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti feltételnek megfelelően a Törvényszék ítélete eljárást befejező érdemi döntés, így az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján annak alaptörvény-ellenessége vizsgálható. Az indítványozó panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn túl terjesztette elő, azonban az ezzel kapcsolatban beadott igazolási kérelmet az Alkotmánybíróság befogadta. Az indítványozó az indítvány benyújtására jogosult, mivel az alapügyben felperes volt, ami az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti érintettségét megalapozza. Az indítványozó jogi képviselő igénybevétele nélkül terjesztette elő panaszát.
- [12] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény XIII. cikke, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi

panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.

- [13] 3.2. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt akkor fogadhatja be, ha az határozott kérelmet tartalmaz. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja értelmében a kérelem akkor határozott, ha megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e)* pont értelmében pedig az indítványnak egyértelmű indokolást kell tartalmaznia abban a tekintetben, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való joggal és a XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdon védelméhez fűződő joggal összefüggésben a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek részben felel meg. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést, valamint indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a támadott bírói döntés megsemmisítésére, azonban a XIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában érdemi, elkülöníthető indokolást nem tartalmaz.
- [14] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így azok közül bármelyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 3/2013. (II. 14.) AB határozat indokolás [30]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikke szerint az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, amely az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelm orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd hasonlóan: 3262/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [53]–[54]; 3283/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [20]}.

- [16] Az Alkotmánybíróság több alkalommal rögzítette azt a követelményt, hogy az alkalmazandó jog megállapítása a rendes bíróság, vagyis a konkrét perben eljáró bíró hatásköre, az Alkotmánybíróság általában tartózkodik attól, hogy a bírói mérlegelésbe beavatkozzon. A bíró feladata eldönteni, hogy mely jogszabályok és konkrét jogszabályi rendelkezések alapján, illetve alkalmazásával dönt a benyújtott kereset tárgyában {6/2014. (II. 26.) AB határozat, Indokolás [14]; 3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [29]; 3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [6]}.
- [17] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogszabályok értelmezése alapvetően az egyedi ügyekben eljáró hatóságok és bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra kerül sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [71]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköreihez tartozó szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal kapcsolatban arra is rámutat, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [19] A „tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételét kellő alapossággal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik azonban a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban résztvevő feleknek az ügy érdemi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd például: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme kapcsán valójában az ügyben meghozott – számára kedvezőtlen tartalmú – hatósági és bírósági döntés

megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg, az általa megjelölt Alaptörvényben biztosított jog sérelmét az eljáró bíróság álláspontjától eltérő jogértelmezésének különbözőségéből vezette le. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítvány az Alaptörvény XIII. cikkének sérelme vonatkozásában indokolást nem tartalmazott.

- [21] Az Alkotmánybíróság fentiek alapján arra következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban rögzített indokok nem alkalmasak arra, hogy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét felvessék vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést megalapozzanak.
- [22] 5. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában rögzített feltételnek, továbbá az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményeknek sem, ezért nem fogadható be.
- [23] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1) és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította. Mindezeknek megfelelően a panasszal támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztéséről nem kellett dönten.

Budapest, 2026. március 24.

Dr. Juhász Miklós s. k.
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.
alkotmánybíró